

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/296/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7912219166
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Soga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7912219166.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Sogu a sudcov JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Gizely Majerčákovej, v právnej veci žalobcu: L. B. L., N. XXX, IČO: XX XXX XXX, zast. Advokátskou kanceláriou X. V., O..U..L., so sídlom I. W. X, S. S., proti žalovaným: 1. M. M., bývajúcemu M. XXX/XX, B. L., 2. L. I., bývajúcej L. XX/XX, O., 3. B. M., bývajúcemu W. XXX/XX, B. L., 4. N. V., bývajúcej B. L., N. XX, 5. K. U.Ď., bývajúcej S. XXX/XX, I., 5. B. V., bývajúcemu I.L. XXXX/XX, D., všetci zastúpení W.. X. H., advokátkou, Advokátskej kancelárie, I., I. XX, za účasti Okresnej prokuratúry Trebišov, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Trebišove zo dňa 17.4.2013, č.k. 14C/251/2012-94 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovaným trovy odvolacieho konania v sume 488,74 € na účet advokátky W.. X. H. do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ť o v o d n e n i e :

Žalobca sa proti žalovaným domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej v KN ako parc. KN-C č. 323- záhrada s výmerou 1.138 m², vedený na LV č. XXX, k.ú. B. L..

Súd prvého stupňa preskúmaným rozsudkom žalobu zamietol a uložil žalobcovi zaplatiť žalovaným trovy konania 1.048,53 €, na účet advokátky W.. X. H. do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v danom prípade žalobca sa domáha určenia, že je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti, ku ktorej je jeho vlastnícke právo v katastri nehnuteľnosti toho času deklarované a je zapísaný ako výlučný vlastník tejto nehnuteľnosti na LV č. XXX k.ú. B. L.. Domáha sa teda, aby súd opätovne určil jeho vlastnícke právo k parc.č. 323 s výmerou 1132 m² zapísané na LV č. XXX k.ú. B. L. titulom uznesenia Okresného súdu v Sečovciach, Ncl 1407/46 zo dňa 26.6.1946, ktoré mu podľa neho zakladá vlastnícke právo k nehnuteľnosti. Túto skutočnosť v konaní vedenom na Okresnom súde v Trebišove pod č.k. 12C/1050/1994 nenamietal a nemal výhrady ani voči súdному rozhodnutiu, v ktorom za vlastníka súd určil právnych predchodcov žalovaných, resp. vyslovil, že táto nehnuteľnosť patrí do dedičstva po nich, a to po W. V. v podiele 4/8-iny a po X. V. v podiele 3/8-iny. Rozsudok nadobudol právoplatnosť vzhľadom k tomu, že Obec Malé Ozorovce ako účastník konania sa voči nemu neodvolala. Tým mal súd prvého stupňa za to, že bola vyriešená otázka vlastníctva spornej nehnuteľnosti právoplatne, lebo súd v konaní ako predbežnú otázku túto skutočnosť vyriešil tak, že skonštatoval vydržanie vlastníckeho práva k tejto nehnuteľnosti právnymi predchodcami žalovaných, a preto rozhodol, že patrí do dedičstva po nich.

Vlastnícke právo žalobcu na LV č. XXX k.ú. B. L. je toho času zapísané na základe osvedčenia o vydržaní vlastníctva vydaného notárom W.. T. T. dňa 22.6.1994 podľa zák.č. 293/92 Zb.

Súd prvého stupňa mal vzhľadom k tomu za to, že otázka vlastníctva k spornej nehnuteľnosti bola súdom právoplatne rozsúdená v r. 1999, kedy súd určil, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva po právnych predchodcoch žalovaných. Nie je možné otázku vlastníctva spochybňovať a vnášať tak právnu neistotu do právoplatne rozsúdenej veci, a to ani v prípade, že žalobca na svoju obranu prednáša iné argumenty, resp. také skutočnosti, ktoré v inom konaní v minulosti neuplatnil.

Súd prvého stupňa je toho názoru, že aj keď v r. 1994 bolo predmetom konania určenie, že vec patrí do dedičstva po poručiteľoch žalovaných a v tomto konaní sa rieši otázka určenia vlastníckeho práva žalobcu, ide vždy o tú istú nehnuteľnosť, teda existuje tu zhoda v predmete konania, aj keď účastníci konania nie sú celkom totožní. V r. 1994 účastníkmi konania boli žalovaní v 4. a 5. rade na jednej strane a Obec Malé Ozorovce na druhej strane a v tomto konaní je účastníkom konania obec a žalovaní, medzi ktorými sú žalovaní v 4. a 5. rade, ktorí vystupovali aj v konaní č.k. 12C/1050/1994, ale aj ostatní žalovaní ako právni nástupcovia W. X. X. V., po ktorých vlastníctvo k tejto nehnuteľnosti zdedili. Poukázal aj na to, že účastníkom konania mal byť aj M. M., syn I. M., ktorého žalobca neoznačil za účastníka konania hoci ním mal byť. Ide o ďalší procesný nedostatok podmienky konania, pre ktorú by mohol súd konanie zastaviť.

Súd prvého stupňa ďalej konštatuje, že pokiaľ vlastnícke právo žalovaných v katastri nehnuteľností nebolo zapísané, došlo k pochybeniu zo strany Správy katastra Trebišov, ktorá ich vlastnícke právo na základe osvedčenia o dedičstve odmietla zapísať, ale na druhej strane nesprávne zapísala vlastníctvo v prospech žalobcu, hoci u neho titulom je osvedčenie o vydržaní, ktoré ho stavia iba do postavenia oprávneného držiteľa po dobu 10 rokov, ale nie do pozície vlastníka, preto pochybenie štátneho orgánu existuje a nemôžu za neho niesť zodpovednosť žalovaní, ktorí svoje vlastnícke právo doposiaľ zapísané nemajú.

Súd prvého stupňa mal ďalej za to, že takáto žaloba neobstojí aj pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na takomto určení na jeho strane, keďže žalobca je zapísaný v KN za vlastníka nehnuteľnosti. Súd prvého stupňa sa nezaoberal otázkou vydržania vlastníckeho práva ani jedným z účastníkov konania, lebo mu neprislúcha v tomto konaní preskúmať právoplatné rozhodnutie súdu, v ktorom otázka vlastníctva bola právoplatne vyriešená.

Proti tomuto rozsudku sa včas odvolal žalobca. Nesúhlasí s názorom súdu prvého stupňa v uvedenom rozsudku týkajúci sa skutočnosti, že ide o rei iudicatae a že žalobca nemá naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva a že sa nestal vlastníkom predmetných nehnuteľností na základe uznesenia Okresného súdu v Sečovciach č.k. Nc. I. 1407/46 zo dňa 26.6.1946. Má za to, že naliehavý právny záujem je daný tam, kde by bez tohto určení bolo ohrozené právo žalobcu alebo kde by sa bez tohto určení jeho právne postavenie stalo neistým. Poukázal na to, že v konaní v roku 1994 nešlo o totožnosť osôb ani totožnosť predmetu konania. Uviedol, že rozsudkom zo dňa 10.3.1999 bolo rozhodnuté tak, že predmetom tohto súdneho konania je určenie, že do dedičstva po W. V. patrí podiel 4/8 a do dedičstva po nebohej X. V. podiel 3/8 z časti nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX, k.ú. B. L. ako parcely č. 137 - záhrady s výmerou 1036 m², a takto znel aj výrok Okresného súdu Trebišov pod sp.zn. 2C/1050/1994. Predmetom tohto konania je parc. KN-C 323 - záhrada s výmerou 1138 m².

Na základe uvedeného navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Krajský súd na základe podaného odvolania vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O.s.p.) podľa ust. § 156 ods.1 O.s.p. rozsudok vyhlásil verejne a v súlade s ust. § 156 ods.3 O.s.p. oznámil na úradnej tabuli dátum a miesto vyhlásenia rozhodnutia.

Odvolačný súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol.

Správne, výstižné a presvedčivé sú aj dôvody tohto rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje aj odvolací súd. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, na ktoré v celom rozsahu poukazuje a má za to, že v dôvodoch napadnutého rozsudku sa súd prvého stupňa náležitým spôsobom vysporiadal aj so všetkými odvolacími námietkami vznesenými žalobcom v odvolaní. Žalobca totiž v odvolaní nenamietal nič nové, v podstate len zotrval na tvrdených skutočnostiach uvedených v žalobe a v priebehu konania na súde prvého stupňa. Keďže súd prvého stupňa náležitým spôsobom vyhodnotil jednak žalobné tvrdenia ako aj právne posúdenie zo strany žalobcu, odvolací súd sa týmto záverom súdu prvého stupňa stotožňuje, a preto s poukazom na ust. § 219 ods.1, 2 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 142 ods.1 O.s.p. a preto úspešným žalovaným priznal náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej pomoci zastúpenia advokátom, nie spolu s režijným paušálom a DPH.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.